

Stop dwangarbeid

Als bijstandsgerechtigden worden we keihard en non-stop gepusht om te “integreren” in de maatschappij waarin we al leven. Zo moeten we taallessen en sollicitatiecursussen volgen en psychologische testen invullen. Of zes maanden dwangarbeiden om “werkervaring” op te doen en een “werkritme” aan te leren. Al deze “reïntegratie-instrumenten” zorgen voor een dik belegde boterham voor ambtenaren, consultants, psychologen, wetenschappers, reïntegratiebedrijven en 'werkgevers'. Wij vormen voor deze uitsluiters, insluiters en uitbuiters een onuitputtelijke bron van gratis werk. Daarom zullen zij de laatsten zijn die de baanlozenindustrie om zeep willen helpen.

Het wordt ons steeds moeilijker gemaakt om een uitkering te krijgen. Voordat die wordt toegekend, moet je je privacy volledig opgeven. Je wordt van top tot teen doorgelicht. Velen moeten zelfs eerst een periode dwangarbeiden om ervoor in aanmerking te komen. We worden sowieso gedwongen om aan alles mee te werken. Doen we dat niet, dan wordt onze toch al schandalig lage uitkering gekort of volledig stopgezet. En vaak komen daar dan nog zware boetes bovenop. En voortdurend moeten we bewijzen dat we nog recht hebben op bijstand.

Leven van een bijstandsuitkering betekent leven in armoede onder een zwaar repressief regime. Maar niet iedereen krijgt dezelfde behandeling. We worden geselecteerd op kleur, gender en arbeids- en loonvermogen. Dat bepaalt de mate van dwang en de richting waarin men je probeert te duwen. Je zelfbeschikking wordt je doelbewust ontnomen. Het enige dat telt, is je economische nuttigheid.

Vrijwilligerswerk doen we vrijwillig!

Werken doen we allemaal. Voor onszelf en anderen, om te kunnen leven en om ons leven te verrijken. We bestieren huishoudens, voeden onze kinderen op, verzorgen onze ouders, staan vrienden en familie bij. Allemaal taken die overigens nog steeds overwegend door vrouwen gedaan worden. Daarnaast is werk ook: scheidsrechter zijn bij sportwedstrijden, (gezamenlijk) tuinieren, taallessen geven aan vluchtelingen, politiek en maatschappelijk actief zijn, acties organiseren, schrijven. Ons verzet is ook werk.

Betaald werken betekent daarentegen dat je iets doet of maakt voor iemand anders, en in ruil daarvoor een salaris of loon voor ontvangt. Dat geldt voor 'werknemers', maar feitelijk ook voor ZZP-ers. Bij dwangarbeid moet je echter voor iemand anders iets doen of maken zónder dat je er loon voor krijgt. Want een uitkering is natuurlijk geen loon. Al was het alleen maar omdat je geen werknemers'-rechten hebt. Dwangarbeid verdringt daarbij betaald werk.

Tegenwoordig moeten we als bijstandsgerechtigden ook steeds vaker verplicht 'vrijwilligerswerk' doen.

Vrijwilligerswerk doe je normaal omdat je dat noodzakelijk, fijn of belangrijk vindt. En je bepaalt helemaal zelf waar en hoelang je dat doet. Het verplichten tot 'vrijwilligerswerk' maakt vrijwilligersorganisaties medeplichtig aan repressie en ondermijnt het hele principe van samen zelfbepaald leven en werken dat eraan ten grondslag ligt.

In verzet: weg met de Participatiewet!

Sinds een jaar of drie durven steeds meer baanlozen hun nare ervaringen openlijk te delen. Overal in het land beginnen mensen zoals wij zich te verzetten tegen dwangarbeid, strafmaatregelen en armoede. Individueel door tegen te stribbelen of ronduit te weigeren.

Maar ook georganiseerd. In meerdere steden zijn we al in verzet gekomen. In Leiden en Amsterdam hebben we zo al successen behaald. En ook in Groningen bouwen we verzet op. We bepalen samen hoe we die strijd willen voeren en waarvoor we willen strijden. En zo wordt ook meteen duidelijk wie onze bondgenoten kunnen zijn en wie niet.

Over ons

Wij zijn van DwangArbeid Nee Groningen (DANG), een actiegroep voor en door bijstandsgerechtigden en sympathisanten. We verzetten ons tegen dwangarbeid en tegen elke vorm van disciplineren, stigmatisering en criminalisering van baanlozen. We willen hogere uitkeringen, afschaffing van de informatie- en sollicitatieplicht, en een einde aan de privacy-schendingen. We organiseren bijeenkomsten en acties, soms samen met anderen. We houden wekelijks een inloopochtend in De Rosa. Daar kan je onder andere terecht met jouw verhaal en vragen. En ook voor juridische ondersteuning.

Doe ook mee!

Wil jij ook in verzet komen tegen de Participatiewet? Wil jij met ons meedoen? Of een bondgenoot zijn? Graag! Want goed georganiseerd collectief verzet is broodnodig! Neem dus gerust contact met ons op. Of loop eens binnen in De Rosa in Groningen: Folkingedwardsstraat 16a, door de gang, linksaf, naar boven. Elke woensdag van 10:00 tot 12:00 uur.

Of mail dwangarbeidneegroningen@gmail.com of bel 06 - 57 33 52 39. Meer info?

Zie: dwangarbeidneegroningen.wordpress.com

Tot snel, tot DAN(G)!